

Ascaris Lumbricoides

Suolet ry:n jäsenlehti
Kevät 2016

Hallituksen yhteystiedot

Puheenjohtaja:

Jannica Lindstedt

puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja:

Johanna Sarkanen

varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri:

Annina Aula

sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja:

Antti Paana

rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava:

Maija Vesterinen

jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava:

Essi Lautala

tapahtumavastaava@suolet.fi

Pr-vastaava:

Meri Sandell

prv@suolet.fi

Toimikuntien yhteystiedot

Koiratoimikunta:

Mari Ruuhonen

koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta:

Noora Jantunen

juhlatomikunta@suolet.fi

IT-toimikunta:

Eveliina Alhoranta

it@suolet.fi

Tekstiilitoimikunta:

Sanna Pietikäinen

tekstiilit@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta:

Niko Nurmi

liikuntatoimikunta@suolet.fi

Toimitus:

Minna Latva-Somppi

toimitus@suolet.fi

Huonevastaava:

Noora Jantunen

huonevastaava@suolet.fi

Tutorvastaava:

Silja Väyrynen

tutorvastaava@suolet.fi

Sisällys

Puheenjohtajalta: sanoja inspiraatiosta, inspiraation sanoja	4
Päätoimittajalta: kevät Tartossa.....	6
Vuosijuhlien huumaa.....	8
Opintiellä Neuvosto- Virossa.....	14
Suolinkainen testaa: autokorjaamot.....	19
Leikkauskurssilla Thaimaassa.....	23
Kysy pojilta- palsta.....	27
Luontopolulla.....	29

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy joului- ja toukokuussa. Seuraavan lehden deadline on marraskuussa.

Vinkkaa juttuideasta: toimitus@suolet.fi

Materiaali: teksti doc, odt tai docx- muodossa. Kuvat: mielellään erillään jpg tai png-muodossa

Sanoja inspiraatiosta, inspiraation sanoja

Kevät on täällä ja kohta kesäkin. Paljon ollaan ehditty tekemään tämänkin vuoden aikana, yritysvierailuja, koulutuksia, luentoja, yhteisoloa eri toimikuntien aktiviteettien parissa ja ei niin kauan sitten juhlittiin yhdessä vuosijuhlissa. Vaikka tahti on ollut kova koulunkin puolesta niin hauskaa ollaan kuitenkin ehditty pitämään.

Näin eksamiaikaan kun yömyöhään pöytälampun valossa lukee pateista ja kertaa päässään lukuisat erikoiset taudit, niin motivaatio tuntuu aina välillä olevan hukassa. Motivaatio, joka tulee useimmiten inspiraation muodossa, on tärkeää ei vain tällä alalla vaan elämässäkin.

Inspiraatio on jotain mikä saa sinut halumaan, tekemään, jatkamaan, tsemppaamaan ja jaksamaan loppuun asti koska se on suuri syy miksi juuri sinä jaksat. Inspiraatio voi tulla monesta paikasta, tuntemattomalta tai läheiseltä ihmiseltä tai meidän alalla myös eläimistä. Sen vaikutus voi olla pieni tai suuri, elämänmuuttava tai asia joka antaa hymyn päiväksi.

Kun haettiin tänne koululle meitä valaisi inspiraatio meidän tulevaisuutemme eläinlääkärinä, oli se sitten lapsenkengistä seurannut unelma vai päähänpisto nettiä surffailessa. Itse suurena inspiraationa näin ja näen minun perheeni joka tukee minua ja valintaani, ystäväni jotka jaksavat valituksiani ja lemmikit edesmenneet ja kotona odottavat. He ja monet muut ovat syy miksi minä istun täällä lampun valossa kynsinauhoja repien ja miksi jaksan puskea eteenpäin.

Niin kun ystävät ja perhe antavat inspiraatiota, ainejärjestömmekin on

tarkoitus antaa meille inspiraation lähteitä. Ei vain tuomalla jäsenille tietoa tulevaisuuden mahdollisuuksista ja tarjoamalla mahdollisimman laajaan ja kattavan kuvan siitä mitä kaikkea meitä maailmassa odottaa. Mutta myös luomalla opiskeluperheen jonka jäsenet itse motivoivat toisiaan jatkamaan ja jaksamaan. Niin että kaiken tämän työn jälkeen, valo tunnelissa tulee olemaan se unelma-ammatti eläinlääkärinä, johon valmistumme meidän ystävien ja kollegoiden kanssa, meidän suurimpien inspiraatiolähteiden innoittamana.

Näin lopuksi, niin kuin asiaan kuuluukin, haluan kiittää teitä kaikkia ihania jäseniä mahtavasta vuodesta. Haluan koko hallituksen edestä toivottaa teille oikein aurinkoista ja rentoa kesää sekä uusien inspiraatioiden tuulia!

Teidän puhis,
Janni

Päätoimittajalta: kevät Tartossa

Arvoisa lukija, edessäsi on uuden päätoimittajan ensimmäinen *Ascaris Lumbricoides* eli suolinkainen. Ensiksi: suuret kiitokset ex-päätoimittaja Roosalle, toivottavasti Wienissä on mukavaa. Toiseksi: lienee syytä esittäytyä. Olen siis Latva-Sompin Minna, kolmikymppinen kolmannen vuoden opiskelija. Olen kotoisin Ylistarosta, Etelä-Pohjanmaalta. Kotoa löytyy tällä hetkellä emolehmiä. Koirien kanssa olen harrastanut näyttelyitä yli puolet elämästäni. Tarttoon tulin Viikin kautta ja vapaa-ajalla tulee oltua paljon virolaisessa ystävyysosakunnassa.

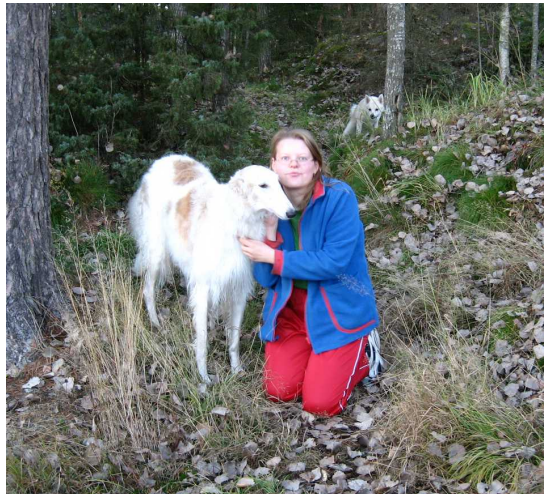
Tartossa vierailin ensimmäisen kerran vuonna 2006 maatalousnäyttelyssä. Kävimme ihmettelemässä koulun luumuseota ja kaupungista muistan lähinnä Taskun kauppakeskuksen. Kymmenen vuotta myöhemmin olen täysin ihastunut kaupunkiin. Minulla on täällä kaksi lempivuodenaikaa: joulukuu ja kevät. Kun päivät pitenevät, lumi sulaa ja kelloja siirretään, käy lämmin henkäys yli koko maan. Sir Elwoodin hiljaisten värien sanoin: neiti kevät on tullut kaupunkiin.

Mielestäni kevät on aina erityisen kaunis aika Tartossa, kun Toomemäki herää talviunestaan. Lämpimien viikkojen seurauksena alkavat ensin kukkia tuomet, sitten omenapuut ja lopuksi syreenit. Ilma täyttyy kukkien tuoksusta ja maa peittyy jälleen vihreään. Muistan, miten ensimmäisenä vappuna kirsikkapuu kukki takapihalla. Keskustan ravintoloiden ja kahviloiden ulkoterassit avataan, ja kävelykadut täyttyvät ihmisistä pitkälle iltaan. Lämpimänä päivänä voi tuntea myös grillillihan eli saslöckin tuoksun tarttolaisten pihagrilleistä.

Juuri kun Tartto näyttää kauneinta puoltaan, on opinnoissa raskain aika. Kevät on julma. Väsyneet opiskelijat ahertavat tenttejä odottaen kesää joko koti-Suomessa tai ulkomailla harjoittelussa. Tunnit eivät tahdo riittää päivässä, käsi on väsynyt kirjoittamisesta ja kahvia kuluu. Aurinkoiset päivät houkuttavat olemaan ulkona, mutta täytyy istua sisällä läppärin ääressä. Pientä taukoa lukemiseen tuo jääkiekon mm- kisat, joita voi seurata tutussa Illegardissa koko pienen suomalaisyhteisön voimin.

Tenttikiireiden ohessa toivon, että löytyy aikaa nähdä ympäröivä kevät. Nauttia ensimmäisistä vihreistä puista ja jäätelöstä lämpiminä päivinä. Niistä pienistä asioista, joista kaikki elämäntaito-oppaat ja naistenlehdet puhuvat. Viime vuonna tenttien jälkeen iski tyhjiys ja ennen kotimatkaa olisi voinut jäädä vielä hetkeksi. Todennäköisesti sama kummallinen tunne iskee taas. Erilaista on vain se, että ihmettelen minne aika katosi. Syksyllä kun alkaa odotettu, neljäs vuosi. Pienestä fuksista on kasvanut suuri opiskelija, jolle Viro on toinen koti. Lopuksi vielä suuret kiitokset kaikille lehden tekoon osallistuneille, erityisesti Majjalle!

Hauskaa kesää toivoo Minna

Vuosijuhlien huumaa

Suolet ry:n 14v. vuosijuhlia vietettiin tänä keväänä lauantaina 9. huhtikuuta jo viime vuodesta tutussa Rotalian konventissa. Catering ja koristelutiimi tekivät jälleen mahtavaa työtä, ja juhlasali oli viimeistä piirtoa myöten upean loistokas. Vähintään yhtä loisteliasta oli juhlakansa, joka olikin tänä vuonna poikkeuksellisen monilukuinen. Juhlimassa oli yli 90 suolinkaista, kutsuvierasta ja avecia!

Tervehdyksien ja rennon cocktailtilaisuuden jälkeen siirryimme pöytiin. Pitopalvelu hoiti hommansa mallikkaasti ja vaihtelua viime vuosien menuunkin oltiin saatu. Ruoka oli maistavaa, vaikka tiukan aikataulun takia sen syömiseen ja makusteluun ei meinannutkaan jäädä riittävästi aikaa. Aikaa ei meinannut riittää lauluillekaan, mutta onneksi juhlakansa piti huolen siitä, etteivät painotuoret laulukirjat jääneet käyttämättömiksi.

Perinteiden mukaiset ohjelmanumerot nähtiin ja kuultiin tänäkin vuonna. Heti alkuun kuulumme puheenjohtaja Jannica Lindstedtin positiivisen puheen, ja myöhemmin juhlapuhuja Sami Takala kertoi meille, millaista oli opiskella Tartossa yli 20 vuotta sitten. Naiset saivat kuulla hienon puheen Patrik Lehtiseltä, ja vastalahjaksi naiset lauloivat

miehille Eppu Normaalia. Suosikkiopettajat ja aktiivisimmat suolinkaiset palkittiin. Kutokset näyttivät hauskan, valokuvista ja facebook-päivityksistä kootun opiskeluvuosistaan kertovan videon. Saimme kuulla myös Aino Perttusen esittämän kauniin viulunumeron, ja pisteenä I:n päälle hienosti suunnitellun ohjelmanappusten takaa löytyi bingo-taulukko. Ensimmäinen bingo taidettiin tosin huutaa jo vartin kuluessa juhlan alkamisesta.

Jatkot vietettiin tutussa ravintola Vildessä. Illallisjuhlassa olleiden lisäksi paikalle saapui paljon juhlijoita – muita suolinkaisia, sekä lääkiläisiä niin Tartosta kuin Riiastakin asti. Tanssilattialla riitti porukkaa koko illan siitäkin huolimatta, että DJ jätti tänä vuonna juhlat väliin.

Iso kiitos kaikille juhlijoille, joita ilman tunnelma olisi ollut huomattavasti hiljaisempi ja tylsempi. Suurin kiitos kuuluu kuitenkin järjestäjille, jotka tekivät huiman määrän työtä juhlien onnistumiseksi! Upea lopputulos ja juhlijoiden iloinen mieli toimivat mitä parhaana palkintona kaikesta vaivannäöstä. Tästä on hyvä jatkaa hyvillä mielin taas ensi vuoteen!

Annina Paavilainen
Vuosisjuhlaemäntä
VM 3

Hallitus vastaanottaa
Ekyn tervehdystä

Kopra varastaa shown

Palkittuja jäseniä

Kutoset

Kuvat: Kertu Saar

Vuosijuhlabingo

KRYPTO MAINITTU	RYHMÄSELFIE	KUTOSET MUISTELEE REETIÄ	AVEC EI TAJUA REKTAALILÄPPÄÄ
NYT LAULUISSA FUKSEILLAAN	OMAT/AVECIN /VIERUSTOVERIN SUKKAHOUSUT HAJOAA	JOIN TASKUMATISTA	KOPRA VARASTAA SHOWN
"SILLOIN YKKÖSELLÄ"	LAULUKIRJASTA LÖYTYY VIRHE	YLI VARTIN PUHE	JOKU TOIVOO KADAA
MERIÄ LUULLAAN ELISAKSI	ERKKA MAINITTU	LAMMASLAULU KIELLETÄÄN	VIINIT KAATUU PÄÄLLE

Vuosijuhlia tukivat

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

Opintiellä Neuvosto-Virossa

Suolet ry:n tämänkertaisella vuosijuhlapuhujalla on takanaan varsin ainutlaatuinen opintaival.

Nurmolainen Sami Takala aloitti eläinlääketieteen opinnot Tartossa vuonna 1990. Hän oli ensimmäinen suomalainen, joka opiskeli Virossa sitten 20-luvun. Takalan isä toimi niin kunnan kuin teurastamon eläinlääkärinä ja Helsinkiinkin tuli pyrittyä. Hän kuitenkin kouluttautui töihin kaupalliselle alalle. Sen aikaisella Ylistaron kunnalla oli Virossa ystävyyskaupunki Valga, jota kautta tänne oli suhteita. Takala laitto paperit vetämään Maaülikoolin edeltäjään, silloiseen Eesti Põllumajanduse Akadeemiaan. Kesti pari vuotta, kun syyskuussa 1990 akadeemian rehtori soitti ja kertoi huonolla suomen kielellä Takalan tulleen valituksi. Puhelu oli lyhyt, mutta muutti elämän lopullisesti. Hän ei ollut ikinä käynyt Virossa tai osannut kieltä. Viro oli vasta itsenäistymässä uudelleen, lopullinen ero tapahtui vasta vuotta myöhemmin, kun Neuvostoliitto lakkasi olemasta.

Viikko puhelusta Takala irtisanoutui ja matkusti Viroon hoitamaan käytännön asioita. Matka tapahtui George Ots-laivalla. Autot peruutettiin ulos laivasta. Sillä kertaa tullimuodollisuudet hoidettiin nopeasti kaivamalla tupakkaa takakontista. Muuten tullissa saattoi kuluu kolmesta neljään tuntia. Matka taittui yhdessä virolaisen kaverin kanssa. Tarttoon saavuttiin nykyisen Lõunakeskuksen tienoille. Oli synkkä ja myrskyisä yö. Tuskin ainuttakaan valoa näkyi. ” Sami, se on sinun koti seuraavat viisi vuotta” totesi kaveri.

Opiskelu alkaa

Opinnot alkoivat kuusi viikkoa myöhässä. Käytännössä Takala oli jäljessä opinnoissa vain pari viikkoa, koska kurssikaverit olivat olleet jossakin pellolla. Koulu tarjosi huonetta Tornista. Hän kuitenkin kieltäytyi, sillä ulkomaalaiset ryöstettiin siellä. Saksalainen poika, jonka piti olla vain kämppis, ryöstettiin puhtaaksi vain pari päivää saapumisesta. Joten Takala vuokrasi yksityiseltä kämpän Annelinnasta. Kerran talon kuumavesiputki katkesi, ja se vuoti kolme viikkoa pihalla ennen korjaamista. Sen jälkeen Takala päätti asua vain talossa, jossa oli kaasu. Myöskään keskuslämmitys ei tarkoittanut, että asunnossa olisi ollut lämmin.

Akadeemian päärakennus sijaitsi Riimäellä, missä nykyään majailee Kaitseliidu. Talon edessä oli Leninin patsas. Eräänä yönä se katosi, aamulla tilalla oli kukkapenkki. Muutoin opetusta oli ympäri kaupunkia. Eläinlääketieteen opinnot aloitti sata, mutta lopulta valmistui vain viitisenkymmentä. Syy suurelle sisäänottomäärälle oli, että yliopistosta ei otettu Neuvostoliiton armeijaan. Tosin eräessä vaiheessa heitä kyllä otettiin myös yliopistosta. Eräällä viikolla anatomian luennolla istui vain kolme poikaa, Takala ja pari asepalveluksen käynyttä. Muut pelkäsivät armeijaan joutumista. Neuvostoliiton Afganistanin sota (1979-1988) oli vielä hyvässä muistissa. Tartosta tietävästi lähdettiin pommittamaan Afganistania. Tiistaiamupäivällä ei voinut pitää

luentoja, koska pommikoneet harjoittelivat silloin.

Muutto Neuvosto-Viroon oli kulttuurishokki. Suomeen jäi työ ja elämä, epäonnistua ei voinut. Oli pulaa rahasta ja tavaroista. Kun bensaa sai, oli jono pari kilometriä pitkä. Nuori Viro oli vielä melkoinen villi länsi. Illalla ei voinut liikkua yksin ulkona. Toomemäki ja rautatieaseman seutu oli vaarallinen. Rahat varastettiin kerran ja myös turpaan saaminen oli lähellä.

”Kerran poliisi varasti minun Ladasta bensakanisterin ja vararenkaan, kun itse katsoin ensimmäisen kerroksen ikkunasta 20 metrin päästä. Tunnistin kyllä miehet ja poliisiauton rekisterinumeron, tein ilmoituksen ja todistajakin oli mutta ikinä asiasta ei tullut mitään, poliisit maksoivat tutkijalle, näin ystäväni poliisissa kertoivat”, muistelee Takala.

Virolaiset pitivät Takalaa hieman outona hänen tullessaa opiskelemaan tänne. Kielen hän oppi kolmessa kuukaudessa, kun Vallinkraavin rahvamuseumissa työskentelevä Ene Öunas opetti runokirjan alla. Koulussa vallitsi vanha saksalainen opetustyyli, oli paljon niin suullisia kuin kirjallisiakin tenttejä. Tentiä sai yrittää kolme kertaa ja jos reputti usealle opettajalle, niin joutui ulos koulusta. Kun ei ollut hienoja laitteita, oppi tekemään käsillä. Ülenurmella oli suuret navetat, joissa näki aina jotakin. Hevosia hoidettiin Luunjassa. Virossa Takala näki myös raivotautia. Kerran pihalla seisoj sekarotuinen koira. Kuola valui suusta. Hän ehti kavereineen juosta Ladaan turvaan. Koira raivostui, puri aidan laudoista läpi ja puri naapurin koiraa. Lopulta naapurin isäntä tappoi koiran lapiolla. Takala kyyditsi silloisen klinikan johtajan Paavon selvittämään asiaa. Valitettavasti perheen kissan käyttäytyi aggressiivisesti käsiteltäessä. Paavo ja koko naapurin perhe joutuivat ottamaan pitkän ja kivuliaan rabiespistossarjan.

Kaitseliidu, entinen Eesti Põllumajanduse Akadeemia

Ainoana suomalaisena Takala ystävystyi hyvin virolaisten kanssa. Kurssikavereiden kanssa lähdettiin excursiolle Liettuaan. Hänelle annettiin Venäjän passi ja käskettiin olla hiljaa. Matkalla hän näki Leninin patsaan, jonka kädellä istui joku. Vieressä oli tankki, joka näytti pieneltä suuren patsaan rinnalla. Yöllä bussin takalasi oli rikottu ja tärkeät bensakupongit varastettu. Paluu sujui jännittäessä riittääkö bensa Tarttoon asti.

Takaisin Suomeen

Takala valmistui vuonna 1995. Sen jälkeen oli laillistuminen Suomeen, joka kesti lopulta kolme vuotta. Ensimmäiseksi oli tasokoe, jonka hän läpäisi ainoana noin kymmenen porukasta. Sen jälkeen häneltä vaadittiin käydä kaikki kliiniset aineet uudestaan. Samojen tenttien teko uudestaan turhautti. Elintarvikehygienian opetus oli ihan paikallaan, koska sen taso Virossa ei ollut kovin hyvä. Myös paluu Suomeen oli eräänlainen shokki. Opiskelijoiden myöhästely kummastutti, kun oli tottunut että Mihkel Jalakaan gynekologian tentistä reppu jos ei ollut kravattia kaulassa. Loppudentistä Takala sai lopulta parhaimmat pisteet.

Eläinlääkärin töitä hän oli jo tehnyt opintojen alusta lähtien esimerkiksi tammapraktiikassa.

Opiskelu Virossa opetti Sami Takalan hyvin kärsivälliseksi, kun pelkkä puhelun soittaminen Suomeen vaikeaa. Pikapuhelun tilaaminen vuokrakämpästä saattoi kestää kaksi päivää. Opintie Virossa oli kivinen, mutta antoisa. Takala toteaaakin olevansa estofiili. Yhteydenpito virolaisiin ystäviin edelleen on tiivistä ja lomat kuluvatkin usein Virossa.

Teksti: Minna Latva-Somppi VM 3

Kuva: Kertu Saar

Suolinkainen testaa: autokorjaamot

Viron teillä suolinkaisten peltilehmiä vaanivat monet uhat betoniporsaista villisikoihin. Välillä kaaraansa saattaa joutua huollattamaan myös vähäpätöisemmän syyn, esimerkiksi palaneen lampun takia. Tapaturman sattuessa kannattaa suunnata johonkin Tarton lukuisista autokorjaamoista, joista tässä esitellään jäsentemme testaamat helmet.

Hinkus

Sepa 22

Hinkusta kehuttiin useammastakin suunnasta ja kutsuttiin jopa luottokorjaamoksi. Palvelua kuvailtiin ystävälliseksi, luotettavaksi ja nopeaksi. Korjausajat saa nopeallakin aikataululla ja hintataso on edullinen. Asiointi onnistuu viroksi ja kuulopuheiden mukaan suomellakin pääsee alkuun. Korjaamolla on korttimaksumahdollisuus, ja työstä saa eritellyn kuitin.

Tönise autoremont

Kastani 48A

Suolinkaisten suosikiksi osoittautui myös Tönise autoremont. Kehuja saivat erityisesti ystävällinen palvelu ja edullinen hintataso.

Yksi työntekijöistä ymmärtää ja myös hiukan puhuu suomea. Sijainniltaan tämä sijaitsee testatuista korjaamoista kaikkein lähimpänä keskustaa.

Carstop

Turu 32

Testaajan tie vei Carstoppiin aikanaan paikallisten suositusten perusteella. Ainakin polttimon vaihto onnistui todella nopeasti ja helposti. Saman firman liike myös osoitteessa Jaama 143, sitä testiryhmä ei ole testannut.

Aardla Autoteenindus

Aardla 99

Aardla Autokeskus sai kehuja nopeasta palvelustaan. Lisäksi hintataso on opiskelijaystävällinen.

Aasta Auto

Sepa 24A

Audien ja Skodan merkkihuollot liikenteen suurimmalle riskiryhmälle eli Audikuskeille. Lasipalatsimainen rakennus, jossa tulee orpo olo kollareissa ja kumppareissa. Ystävällistä palvelua, huoltoaika järjestyy yleensä nopeasti. Hintataso selvästi alempi kuin Suomessa merkkihuoltamoissa. Huollon yhteyteen saa halutessaan myös pesun autolle.

Siljan ja Essin nyrkkipaja

Supilinn

Ystävällinen mutta hiukan epäilyttävän oloinen henkilökunta. Hintataso ei tullut toimituksen tietoon, mutta viinipullolla luulisi pääsevän pitkälle. Ammattitaito riittää todistetusti auton akun lataamiseen. Muistuttaa valekorjaamoa, käytä vain äärimmäisessä hädässä ja omalla vastuulla!

Teksti: Maija Vesterinen VM 4

Kuva: pixabay

Tieteen loikka nivelterveyden hoidossa

TIETEELLISESTI TODISTETTU TEHO

88% koirista **liikkuvuus** vaikutti kohentuneen.¹

79% koirista **eläinlääkäri** totesi liikkuvuuden paranemisen **ortopedisissä tutkimuksissa.**¹

UUSI Mobility C2P+ PATENTTIA HAETTU

Royal Canin on kehittänyt nivelterveyttä tukevan **ravintoaineyhdistelmän C2P+™** yhteistyössä eläinlääketieteellisen korkeakoulun² ja ihmisten tuki- ja liikuntaelintutkimukseen keskittyneen laboratorion³ kanssa.

Synergestinen ravintoaineyhdistelmä:

■ **Kurkumiiniuute** ■ **Hydrolysoitu kollageeni** ■ **Vihreän teen polyfenolit**

Tieteellisesti todistettu tukevan nivelen hyvinvointia ja parantavan näin nivelvaivoista kärsivien koirien liikkumiskykyä ja elämänlaatua.⁴

www.royalcanin.fi

© ROYAL CANIN SAS 2015. All Rights Reserved.

1. Multicentric study in veterinary clinics in Spain, UK, France, Netherlands, in 42 dogs N=50 dogs. Royal Canin 2015. 2. Liege, Belgium.
3. Bone and Cartilage Research Unit, Laboratory of Human Motion Analysis. 4. Double-blind, randomised, placebo-controlled, clinical trial, to assess the efficacy of C2P+ cocktail, on osteoarthritic dogs, N=42 dogs, data on file, Royal Canin 2015.

VETERINARY DIET

RC_VET_Mobility_C2P+_PressAd_A5_2016.indd 1

28.4.2016 15:31:44

Leikkauskurssilla Thaimaassa

Olimme kaksi viikkoa kestäväällä Animal Birth Control Surgical Training -kurssilla Thaimaan Chiang Maissa alkuvuodesta 2016. Kurssin järjestäjänä toimi Worldwide Veterinary service (WVS) järjestö, joka pyrkii parantamaan eläinten hyvinvointia ympäri maailmaa. Järjestöllä on toimintaa useissa maissa ja se järjestää mm. erilaisia koulutuksia ja halukkaille mahdollisuuksia työskennellä vapaaehtoisena. Opiskelijoille tarkoitettuja kursseja se järjestää Thaimaan lisäksi myös Intiassa.

International Training Center Chiang Maissa on vasta hiljattain perustettu ja se toimii yhteistyössä Care For Dogs -säätiön kanssa. Care For Dogs -säätiö ylläpitää koulutuskeskuksen vieressä löytöeläintarhaa, jossa työskentelee paikallisia ja ulkomaalaisia vapaaehtoisia. Ulkomaalaisista vapaaehtoisista monet ovat alueella vierailevia turisteja, jotka käyvät ulkoiluttamassa koiria päivittäin.

Paikat kurssille ja lentoliput varasimme jo hyvissä ajoin syksyllä. WVS:n järjestämät kurssit ovat suosittuja opiskelijoiden keskuudessa ja

paikat täyttyivät nopeasti. Kahden viikon kurssin hinta oli 600£ ja siihen sisältyi lentokenttäkuljetukset, hyvä majoitus, kyydit päivittäin kurssikeskukselle ja takaisin. Myös ruokailut, aamupala, lounas ja päivällinen, sisältyivät hintaan. Majoituimme suureen omakotitaloon muiden kurssilaisten ja vapaaehtoistyötä tekevien eläinlääkäreiden kanssa. Ruoka oli paikallisen thaimaalaisen perheen tekemää ja mitä parhainta!

Kurssin vetäjinä toimivat paikalliset eläinlääkärit, jotka työskentelevät järjestössä. Myös ulkomaalaiset vapaaehtoiset eläinlääkärit pitivät meille luentoja ja jakoivat osaamistaan. WVS International Training Centerin johtajana toimii suomalainen eläinlääkäri Maiju Tamminen, joka on työskennellyt järjestössä jo useamman vuoden ajan eri maissa. Koko koulutuskeskuksen henkilökunta eläintenkasittelijoista eläinlääkäreihin oli erittäin ammattitaitoista, ystävällistä ja auttavia käsiä löytyi aina! Kurssi piti sisällään luentoja ja käytännön harjoittelua paikallisten eläinlääkärien ohjauksessa. Erityisen mielenkiintoista oli nähdä, kuinka paljon leikkausten toteuttaminen ja eläinten lääkitseminen alkeellisissa olosuhteissa eroaa käytännössä siitä, mihin me täällä olemme tottuneet. Yhtenä päivänä saimme tutustua pareittain koiratarhan toimintaan ja siellä työskentelevän eläinlääkäriin työhön.

Yksi ikimuistoisimmista päivistä oli rokotuspäivä. Lähdimme aamulla aikaisin kaupungin ulkopuolelle pitkän matkan päähän rokottamaan eläimiä rabiasta vastaan ja tulimme vasta myöhään illalla takaisin.

Jakauduimme pienempiin ryhmiin ja lähdimme syrjäisiin kyliin rokottamaan kylän eläimiä. Rokotuspäivä oli osa suurempaa rabieksenvastaista projektia. Osa rokotettavista eläimistä oli kylän asukkaiden omia ja osa irrallaan kulkevia. Rokotettavana kävi lähinnä kissoja ja koiria, mutta osa ryhmistä törmäsi matkan aikana myös apinoihin ja norsuihin.

Kylien ihmiset ottivat meidät lämpimästi vastaan ja kutsuivat vierailemaan luokseen. Yksi ryhmä pääsi osallistumaan kylässä järjestettyihin häihinkin. Rokotusreissulla pääsi näkemään syrjäisten kylien elämää ja heidän eläinten pitoaan. Osa kylistä sijaitsi niin syrjässä vuorten takana, että paikalliset eläinlääkärit ja avustajatkaan eivät aina ymmärtäneet kylän asukkaiden kieltä. Pitkän päivän päätteeksi oli useampi sata kissaa ja koiraa sekä yksi apina saanut rabiesrokotteen.

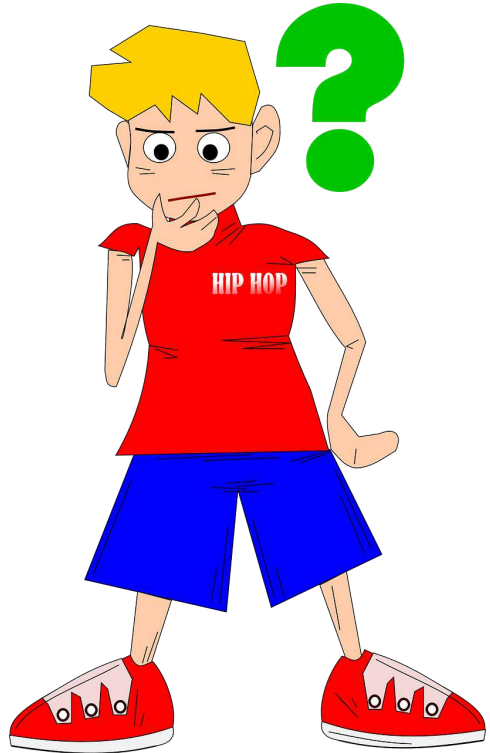
Kurssi oli kokonaisuutena sisällöltään tiivis, mutta kaikin puolin antoisa! Päivät olivat pitkiä, eikä lomailuun jäänyt aikaa, sillä lähdimme aamulla aikaisin kurssikeskukselle ja saavuimme takaisin majapaikkaamme vasta myöhään iltapäivällä tai vasta illalla. Kurssin puolellavälissä vietimme yhden ansaitun vapaapäivän turisteina tutustuen Chiang Main nähtävyyksiin.

Teksti ja kuvat: Noora, Sanna ja Sini VM4

Lisätietoja: <http://wvs.org.uk/>

Kysy pojilta- palsta

Tällä palstalla kolmosen salskeat urhot Niko Nurmi ja Tuomas Häyrynen vastaavat lukijoiden kysymyksiin.

Milloin lähtee parta (Tuomas)

Tuskin ainakaan opiskeluaikana, olen jo niin kovin tottunut tähän reuhkaan.

Milloin kasvaa parta (Niko): Välillä, jos sitä ei leikkaa.

Eikö ratsastaessa ikinä murskaannu kivekset?

Tuomas: Ei ainakaan henkilökohtaisesti ole tullut tämmöisiä kokemuksia, mutta voin kyllä kuvitella että esteratsastuksessa voi jotain sen suuntaista käydä.

Niko: Kyllä se alkaa itkettää jos koulusatulalla korjaa vaikka suitsia selästä tai vetää säkäplätsin hypätessä. Onneksi niitä ei ole tarvinnut pitkään aikaan kokeilla.

Kumpi oli ensin tietoisuus vai universumi?

Tuomas: Väittäisin että multiversumi.

Niko: Kummatkin samaan aikaan.

Miten te jaksatte (100 naisen kanssa) ?

Tuomas: Vähintään kohtuullisesti

Niko: Ollaan sen verran kovia, huippuunsa hiottuja taitureita, joilla riittää ymmärrystä. Emme alista, emmekä alistu :) Hymyllä selviää pitkälle!

Miksi miehiä on niin vähän eläinlääkiksessä?

Tuomas: Varmaan kansalaisten keskimääräinen mielikuva eläinlääkärin ammatista on muuttunut viimeisten 40 vuoden aikana enemmän kunnaneläinlääkäri- tyyppisestä mieseläinlääkäristä kohti kissa-marsu osastoa hoitavaksi nuoreksi naiseläinlääkäriksi. Ja tuotantoeläinten kanssa tekemisissä oleva kansanosaa on radikaalisti pienentynyt samaan aikaan. Ja siksi miesten kiinnostus on vähentynyt.

Niko : Suurella osaa miehistä ei ehkä ole lapsuudessa tai vanhempana suurta tunnetta herättävää kanssakäymistä eläinten kanssa ?

Paras iskuvinkki naiselle?

Tuomas : Älä yritä liikaa, ettet vaikuta epätoivoiselta ja koska näytät kauniilta kuitenkin.

Niko : Omana itsenä oleminen :)

Kuva: Pixabay

Luontopolulla

Vapaa-aikatoimikunta järjesti sunnuntaina 24.4. retken Alam-Pedjan luonnonpuistoon, joka sijaitsee n. 30 kilometriä Tartosta pohjoiseen. Suolinkaisia oli reissussa kymmenkunta ja mukana oli lähes yhtä paljon koiria. Lenkkarit lotisivat keväisen keikkuvassa säässä, sillä keli vaihteli auringonpaisteesta raekuuroon. (Lenkkari-ihmiset loivat kateellisia katseita sille viisaalle vanhemmalle opiskelijalle, joka oli ennakoinut tilanteen ja valinnut jalkoihinsa kumpparit.)

Retki oli osallistujien (ja varsinkin heidän koiriensa) mielestä erittäin onnistunut. Vielä kerran suuri kiitos Martalle!

Kuvat: Piia Vaakanainen

Pian pääsee taas uimaan! Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry toivottaa virkistävää kesää !

Kuva: Maija Vesterinen

UUSI INNOVAATIO

Ei enää kompromisseja

KAKSITEHOINEN TUKIHOITO YHDELLÄ RAVINTORATKAISULLA

Canine & Feline

Canine

Feline (myös säilyke)

© ROYAL CANIN SAS 2016. All Rights Reserved.

Multifunction

THERAPEUTIC DIET

Yhdestä on helppo valita